

Прѣзъ есенъта.

Е сень. Хладенъ вѣтеръ листята събаря. Тъженъ изгледъ иматъ дървесата. Тръвата повѣхнѣ, а цвѣтята ги лютата слана попари. Често ситенъ дъждъ вали — и Стоянчо е принуденъ у дома си да седи.

А бѣше врѣме — лѣтось, когато той свободно можеше на всекъждѣ да се расхожда. Пъкъ и малко ли игри имаше за него!